

Oponentské posouzení bakalářské práce Ivy Šrámkové „Korálový obzor od Kapličky (spodní devon, zlíčovské souvrství, pražská pánev).

Předložená bakalářská práce čítá celkem 28 stran a obsahuje tři vložené obrázky (v textu označeny jako tabule) a 32 vložených fotografií zkamenělin převzatých z prací jiných autorů, je tedy poměrně útlá. Již v úvodu je však nutno konstatovat, že práce požadavky na ní kladené, tj. prokázat schopnost autorky orientovat se v odborné literatuře a vytvořit z ní použitelnou rešerši, splňuje. Na tom nemění nic ani připomínky uvedené níže. Práce působí celkem solidním dojmem a mohu doporučit další zaměření autorky na některou paleontologickou či stratigrafickou specializaci v rámci dalšího studia. Níže uvedené výtky by měly sloužit spíše jako pomoc autorce při další orientaci v literatuře či přesnějšímu formulování vlastních myšlenek, nelze je tedy považovat za důvod k zamítnutí práce:

- 1) V rešerši i v seznamu literatury především chybí zpracování dalších významných prací přímo či nepřímo se zabývajících problematikou. Z obecnějších či popularizačních děl, které však nelze podceňovat, protože obsahují mnoho cenných informací, nutno zmínit především syntézy Chlupáče et al. (1992, 1998) věnované paleozoiku Barrandienu, průvodce Chlupáče (1988b, 1993, 1999) a Kříže (1999). Souhrnný výčet fauny korálového obzoru od Kapličky i diskuse sedimentárního sledu pro korálový obzor charakteristického jsou uvedeny ve vysvětlivkách ke geologické mapě 1:25000 Praha-jih (Chlupáč in Cháb et al. 1988). Nejvýznamnější autoři, kteří zpracovali jednotlivé faunistické skupiny, jsou diskutováni níže a také jsem je spolu s dalšími poznámkami vepsal tužkou přímo do textu práce.
- 2) Text občas obsahuje časté nepřesné formulace, formální chyby ale například i doslovná převzetí interpretací jiných autorů. Jde však jen o názory a i sebelepší specialista se může mýlit. Proto je vhodné více používat formulace typu „Chlupáč (1957) předpokládá že“..., nebo „Hanuš (1923) interpretuje tyto partie“... než uvést vše jako fakt a až na závěr citovat autora, který s myšlenkou přišel. Pokud autorka s těmito interpretacemi bezvýhradně souhlasí, měl by se tento fakt v textu objevit. Občasné gramatické chyby (např. Barrandien s malým b) nekomentuji, vloudí se i do jiných rukopisů. Užívání českých názvů skupin naposledy používaných v šedesátých letech místo jejich latinských ekvivalentů apod. však považuji za nevhodné.
- 3) Seznam fauny je přehledný, ale u řady skupin neúplný, nejednotně strukturovaný a občas i zkreslující – např. u trilobitů je vyjmenována fauna zlíčovského souvrství jako takového, z níž většina se v korálovém obzoru nevyskytuje (v zájmu cti ale nutno říci, že na tuto skutečnost autorka sama upozorňuje a tato otázka výrazně přesahuje rámec zadání bakalářské práce). Přesto např. v případě ostnokožců je seznam dosti neúplný a odpovídá spíše stavu poznání v době psaní Chlupáčovy (1957), někdy i Hanušovy (1923) práce. Dobře a poměrně podrobně jsou zpracovány především brachiopodi (Havlíček 1998) a mechovky (McKinney a Kříž 1986). I další skupiny však byly nověji zpracovány, i když ne třeba jako celek - např. část trilobitů Chlupáčem (1977) a Šnajdrem (1980). Nový index českých trilobitů publikovali Vaněk a Valíček (2002). Souhrn echinodermát publikoval Prokop (1987), korálů Galle (1976, 1978) a Oliver a Galle (1971) apod. Seznam většiny citací je v kompendiu Chlupáč et al. (1998). Na seznamu fauny je také vidět, že autorka občas přejala způsob citování autorů jmen taxonů přímo z použité práce bez dalších úprav. Vše je třeba v závěru přípravy textu ujednotit – to je ovšem bolest mnohých autorů, oponenta nevyjímaje.

Závěr: Rešerši jako celek považuji za akceptovatelnou jako bakalářskou práci.

V Praze, 4.9.2006

RNDR. Petr Budil, Ph.D.
Česká geologická služba
Klárov 3, 11821, Praha 1